

BORSSZEM JANKÓ

VESZEDELMES ÖZVEGYASSZONY

avagy:

a kölletlen házasság.

Gloria victori!

— A bosnyák vita után. —

(Lásd a képet a 3-ik oldalon.)

EZAJLA a bosnyák vita,
Győzött az elmés taktika.
Nem harsog már a harci zaj,
Helyette büszke, víg zsvivaj
Hangzik a csatatér fölött,
Hol össze három had tűzött.
Két had megverve hulla el,
A harmadik — az ünnepel.

Hiába vitt a zagyvalék
Bátran, dicsőn, — legyőzeték.
Oroszlánnak láttuk *Dezsőt*,
De túlerő leverte őt.
S ki őt követte hősieleg
Jó *Veszter* is halott, hideg;
És *Guszt*i azt se mondja: kuk! —
Elnyomta őt a mameluk.

S hiába vitt a szélbalog
Vesszőparipáu és gyalog
A harcosok legjobb bika,
Eötvös, mint egy kivert bika,
S *Heljy* a szörnyü talián,
S *Szalaj* — dühvel egyéb hián,
S *Csanyágyi bá'*, ki rúg harap —
Hiába, — mind placezon marad,

S *Német Berczi*, a morcz lovag,
Ki fegyverben nem válogat
És orvúl is támad, ha tud,
Szintén e gyászos sorsra jut,
És *Polonyi* a nagy szavú,
Magyar-oláh *Mocsáriu*
És elvi társa rácz *Polyt*, —
De mily sors érte *Apponyit*?

Szép a halál a harcmezőn,
Valaki ott meghal dicsőn!
Téged sorsok ádázbja ér
Ó híres zagyvalék-vezér!
Hegedüs Sándor a kicsiny
Foglyául ejt, — ó szörnyü kin! —
Ót máskor semmibe se vetted,
S most, — diadalmat ül feletted.

A holtak, rend és sor szerint,
Magas halomba rakva mind,
S a győztes eme trón felett
Foglal nagy gögősen helyet.
A zászlók vígan lengenek,
A hívek >éljen<-t zengenek
S hordón ülő jó *Móricz*unk
Jelzi, hogy >áldomást iszunk.<

És a sereg néhány napig
Áldoz, toroz, vígan lakik,
Tiszának oszt hálaadást
Ünnepelnek nagy áldomást.
S egy bűvös hangu dalia
Dalt vesz kobza hurjaira,
S dicséről a győztes, nagy hadvezérnek,
Sokáig szól a diadalmi ének.

A zsidók által elkövetett keresztényüldözések.

— A »Függetlenség« eredeti táviratai. —

Fülencs. (Saját külön tudósítónktól.) A zsidók által elkövetett keresztényüldözések itt már vehemens stádiumba jutottak. A falu zsidaja Iczig ma reggel a templom előtti téren csoportosult össze s éles szavakkal, majd megítlelekkel támadta meg a békés és türelmes lakóságot. Három deli legényt és ugyanannyi hajadont, a nép komoly tiltakozása daczára is, elvonszolt magával lakásába, ott őket leölte, vérüket megitta s húsukat megette, csontjaikból pedig jelen pillanatban már főtüülöt csinált és úgy faluzik végig az egész vidéken. Kértünk katonaságot, de a zsidók által megvesztegetett hatóságok nem »karnak szavunknak hitelt és nekünk védelmet adni.

Kacsárd. (Saját kül. tud.) Az itteni fanatikus zsidók, számszerint hatvan, rettegésben tartják az egész lakóságot. Eddig már hét darab gyermekeket ragadtak el s vonszoltak be és nemi különbség nélkül körülméletés végett a zsinagógába hurczolták. Most már ugyanazt cselekszik a felnőttekkel is. Az elrémített békés nép között, a terrorizmus hatása alatt, tömeges zsidó hitre való áttérések várhatók. Hatóságok, zsidóktól megkenve, segítséget nem nyújtanak.

Hári-lak. (Saját kül. tudósítás.) A helybeli zsidó bábasszony az önök tudósítóját ma reggel elfogván, őt a szomszédos falu metszőjével egyetértve zsidó ritus szerint körülmélette. E percztől fogva a szerencsétlén ifjunak s mi nyoma. A mi belőle megmenthető volt, küldöm postán. Állítsák ki szerkesztőségünkben s mutogassák pénzért, az üldözött keresztények javára.

GLORIA VICTORI! (L. a költeményt az innenső lapon.)

Az éltető elem.

AMI a harmat a virágnak,
A leánynak a szerelem,
A víz, folyó s tenger halának,
Mocsárvíz a békák fájának,
A jó szívnek az érzelem;

Ami a gőz, dübörgő gépnek,
A virulásnak a tavasz,
Tüdőnek lég, gymornak éték:
A förmedő »Függelenség«-nek
Egy csúnya botrány ugyanaz.

Csak ebben él meg, ebben élvez;
Pedig hiába', — élni jó.
S ha nem juthat másképp ez élvez,
Ott van az eszlári gezeiresz,
Hasznos, ha más nincs, a z s i d ő.

Tisza-Eszlár.

— Verseny tudósítások à la minute. —

Eszlár május 31.

KÖZVÉLEMÉNY fel van izgatva. A közvéleményt meg kell nyugtatni. Ezért küldettem le ide, a hely színére. A helyszín borzasztó. Már egy órányira érezni a légkör bizonyos sűrűsödését, mely nagyobb mennyiségű hagymakipárolgásból származik, úgy hogy az ismeretes antiszemita Istóczy-bouquet nélkül nem is lehet ide közeledni. Orrom alá tartottam.

A községbe érkezve, mindenekelőtt Czompó Kovács Mihály földmivesthez mentem, mint aki a község legszélén lakik és kértem jó magyarán: ö n t s ö n b e n e k e m a szóban forgó kérdésre nézve, tiszta bort.

Czompó Kovács Mihály uram azt felelte, hogy csak szilvóriummal szolgálhat.

Igy eredménytelenül távoztam.

Ekkor eszembe jutott a francia dedectiv elve: Cherchez la femme! Keresd a nőt!

Elmentem tehát Piros Varga Apollóniához, ki a falu legalaposabban értesült asszonya, mert minden újabb hírt önmagának köszön és nem szorul kölcsön pletykára.

A következő kérdést intéztem hozzá:

— Jó asszony, mi a kegyedvéleménye a talmudra nézve?

E pillanatban belépett a »Függetlenség« tudósítója. Én tiltakoztam forrásom használata ellen, de t. kollégám nem tágitván, sietve eltávoztam.

Kérem, ne tessék a »Függetlenség« tudósítójának hinni. Ő nagyit és túloz. De én csak megnyugtatók.

Megnyugtatósúl irhatom, hogy a kedélyek itt is fel vannak izgatva. Lázonganak.

Ha a bíróság 24 óra alatt ki nem sűti az igazságot, el kell csapni és mást delegálni a helyébe s ezt mindaddig folytatni, amíg be nem teljesül, hogy szemért szemet, vérért vért, leányért lányt.

Remélem, meg vannak nyugtatva.

(P. Napló.)

* * *

Eszlár május 31.

Nem értem, mit keres itt egy bizonyos ur, ki mint a »P. Napló« tudósítója figurál.

Felszólítom a hazafias közönséget, ne méltóztassék neki hitelt adni.

Nálam az igazság!

Én kisütöttem. Azon nyomon indultam, melyet a nagy Feuerbach kijelölt: »Kinder und Narren sagen die Wahrheit.« Bolond az egész faluban nem lévén, egy gyermekhez fordultam.

Kovács Pistika $2\frac{1}{3}$ éves, de észre nézve már nagykorú gyermekkel szóba állván, miután bizalmát nagy mennyiségű árpacukorral meghódítottam, a ház előtt ülő sakterra mutatván, ezt a kérdést intéztem hozzá:

— Feleljen nekem a tanu tiszta lelkiismeretére és meggondolva mindazon súlyos törvényes következményeket, melyeket netáni hamis vallomása maga után vonand: hiszi-e vagy sem, hogy a sakter bűnös?

Az ifju lélek — mintha számot akarna vetni magával — nem felelt kérdésemre, hallgatott, de kezét egy darab árpacukor után nyújtogatta ki, melyet kezemen tartottam.

Nem adtam neki belőle, hanem elébe tartván a czukrot, ismételve kérdezém:

— Igen vagy nem?

Sokáig tartott az ártatlan lélek tusája, míg végre a nagy szót kimondta:

— Iden!

Igen!

Tehát bizonyos!

S a törvényszék napokig, hetekig kutatja, keresi, amit egy ügyes tudósító pár perc alatt kisüt.

Követelem a kormánytól, hogy Kovács Pistikát hallgassa ki.

A közönség nyugodt lehet.

Mindent kiderítettem.

(Függetlenség.)

* * *

Eszlár május 31.

A mi eredeti tudósításaink a legjelesebbek. Mi, kik a papiroskosarak titkait kifürkészzük — a vesékben olvassunk.

Ugy van, a vesékben.

A »P. Napló« asszonyokat, a »Függetlenség« gyermekeket vallat, mi a veséket vizsgáljuk.

Először is rajta voltunk, hogy a bűnös tettesnek veséjét megkeritsük, jól tudván, hogy ha a veséje megvan, meglesz a többi teste része is.

De hol van a vese?

Elmentünk a sakterhoz és fölkerítettük, engedje át nekünk tisztán tudósítói használatra, jó fizetés mellett, a veséjét?..

Vonakodott.

Mire megnyugtató hangon így szoltunk hozzá :

— Haszontalan mihaszna, hitvány szüleménye a földnek, silány bibircsó a természet ábrázatán, ideadod-e vesédet.

Csak vonakodott.

Fellázadva ez érthetetlen nyakasságon, ott hagytuk és a vizsgáló bíróhoz sietve, követeltük tőle, hogy azonnal bocsássá rendelkezésünkre a sakter veséjét — természetesen térni nyugta mellett.

A vizsgáló bíró vállat vont és nem adott rá engedelmet.

Kívánjuk, hogy a kormány küldjön ki egy kir. teljhatalmu biztost, aki minket feladatunk teljesítésében támogat.

A közlemény pedig ne izgassa fel magát — hanem maradjon nyugodt.

(Egyetértés.)

* * *

Eszlár. május 31.

Heuréka!

Lefőzetem a »P. Naplót«!

Le a »Függetlenséget.«

Le az »Egyetértést.«

Fölfedeztem, hogy nem a sakter a bűnös, hanem a bakter.

A sakter csak egy sajtó hiba által került bele a kredóba.

Elmentem titkossal a vizsgáló bíróhoz és követeltem, hogy a baktert csukja be azonnal és ne bocsássá mindaddig szabadon, amíg egy eredeti tudósítást nem ír meg a lapunk részére.

A nyájas bíró ezt megengedte s még este megy föl az autogrammatikus tudósítás. Tartson fel számára tizenhat hasábot, esetleg maradjon el a Dunavizállás, olmtízi és grácia lutri és a lebészet.

(Budapesti Hirlap.)

Interview.

T-Eszlár jun. 1-én.

Itt vagyok a magyar politikaiélet középpontján. Rögtön informáltam magamat a viszonyokról és egyenesen odahajtottam Özv. Kolácsékné-Vakaró Treszka bábaasszonyhoz, mint a leghitelesebb és legbővebb kutforrásához minden tiszta-eszlári hirnek.

A tisztelt hölgy igen impozáns megjelenés (156 kilo) és sok tekintetben fölötte áll számos fővárosi

hirlapírónak, amennyiben neki van oklevele.

Beléptemkor rögtön felkötötte főkötőjét, fogta műszereit és azt kérdé:

— Sietős?

Felfogtam a szituációt.

— Nem, tisztelt hölgy, felelém; nem sietős. Csak az idők méhe terhes — nagy eseményekkel.

Ugy látszik nem értett meg.

— Hát nem beteghez köllök? Tessék helyet foglalni. Mivel szolgálhatok a teins urnak?

Én. Hallgasson meg tisztelt hölgy. E pillanatban Önre van függesztve a haza szeme. Feleljen nekem, mi újabb részletet tud a tiszta-eszlári rémtettéről?

Ó. Jaj, kedves tens ur, ne is kérdezze, már ugyanis se éjjelem, se nappalom. A hideg is kiráz, ha elmegyek a zsinagóga előtt. Félek, hogy még belülem is páskát sütnék azok a csúf zsidók.

Én. Ne féljen tisztelt hölgy! Tekintetbe véve, hogy a zsidóknak csak hajadon leányokra vásik a foguk . . .

Ó. Nem tudhassa azt az ember, tens uracskám. Innen-onnan mind kiirtják a fiatal leányokat, a minap is Tiszta-Dobon tizenkét leányt fogtak ki egyszerre a Tiszából, egyiknek se volt feje, aztán zsidóírással az volt a hátukra írva, hogy: »Makaloh.«

Én. Csak beszéljen nagysám, mit tud még?

Ó. Iszen sokat tudok én még. Tudja lelkem, az az eszlári zsidó bábaasszony, mit gondol, mit csinál? Kicseréli a szép magyar gyerekeket, aztán zsidó porontyokat csusztat a helyükbe. A Füstös Ambrus komám csak a minap panaszkodott, hogy a gyereke egy csöppet se formázik rája.

Én. Milyen véleménynyel van a zsidók jövőendő tervei felől?

Ó. Ki akarnak azok bennünket irtani mind. A vörös zsidó bótoshoz nem gyűtt csak a minap kilencz nagy láda patkány méreg. A saját két fülemmel hallottam, mikor a Guga lakatos, elbeszélte, az pedig a kis bírónak az atyjafia. Megmérgezik a kutakat, anyi bizonyos.

Én. És mikép véli a zsidó kérdést megoldhatónak?

Ó. Ki köll kergetni ezt a pogány nánciót, de különösen a zsidó bábaasszonyokat.

Bucsut vettem a tisztelt hölgytől, kezét csókolva neki, mire ő elérékenyült. Ebben a pillanatban még a nihilista mozgalom minden titkát is elárulta volna nekem. Mert hát ezekbe is ép ugy be van ártva, mint az eszlári rejtélybe. De én ennyivel egyelőre beérve, sietve ott-hagytam.

III. Sándor czár albumába.

Dynamit van minden ponton,

Torpédót rejt hid és ponton,

Coronatiódra tehát

Csakis levegőn mehetsz át,

Mert a légben nincsen akna,

Amely téged fölpuklkantna,

Léghajón „repülni légbe“ —

Ez lesz nihilistáidnak

Legnagyobb keserősége.

SZÓNOKI GESZTUSOK

— Képviselőházi vakarcs a mult hétrol. —

T—a K—lmn.
(Gestus olympicus.)

Gf. A—i A—brt.
(Argumentum in vola manus.)

J—ai M—r.
(Jovialitas a non Jove.)

Sz—gyi D—ő.
(Jupiter extra Olympum.)

E-vös K-ly.
(Magister prudentiae.)

H-üs S-r.
(Argumentum cum brachijs.)

V-szter I-re.
(Demosthenes lingua haesitante.)

L-ng Lajos.
(Pulcherrimus Mayer referens.)

Sz-y I-re.
(In vino artificiale vevitas.)

DISZ-ÉTELSOR
a czár koronázási ünnepén

Bouillon vértés aczél táliban,
Eléggetetlen apró pástétom,
Dynamitmentes kecsége,
Atmetszett vezeték-spárga,
Töltetlen jégbomba (Bombes glacées),
Perkussziós kompót,
Kisült pudding,
Fejetlen saldita,
Rendőri-szemen szedett szöllő.

SPORT.

— Az Orczy-kertből. —

Ce jeudi.

Kricsi dear,
It is done! Megvolt!

M. A. K. ó megint á világ közepe. A verseny gyönyörű volt. Exorbitáns jókedvben vágyok, merre én is győztem. Persze á chic-versenyben. Pedig csak állva futottam; de hiszen én gyorsabbán állok, mint áhogy ázok száládnák. Hjá, á chic, áz áz én domainem. Chic, chiere, am chixten! A M. A. K. errővel saltimbanquettet ákár ádni

á tiszteletemre, áhol májd champion-sauceszál köszöntek fel mint á chic championonját. Herruces Triumphale guszályán! Ventre D'Hercul-de Paris!

Hánem á többi is derrekásán ropogtáttá á derrekát. Kérlek, áz á gáte-verseny könnyen megrontjá áz embert. Még há á Füllátorri-gátot ugrának át, áz könnyű volná, merre annyit huzták-vonták márr á város átyái és nágyatyái, hogy ugyancsak megstüppedtetett. No meg áztán áz á Távugron henczegés! Dear me, hogy is kívánhátják, hogy két mágyár lábál 18 bécsi lábát ugorrjon váláki? És áztán még csak ezüst érmert sem kápní, csak bronzot! Bronzásztó! Máholnap márr pákfong érmert fogunk futni, is it not? Good old Viator á nevével lelkesít bennünket; árnyékos sátorból nézi á mi izzadásunkat és ez á porzsoltoknak elég volt á lelkesedésre. Nekik diszbért hánytak, ők meg diszvért hánytak. Képzeld csak, még á velocipédicure versenyért járró órrá is ezüst volt. Pedig mennyivel práktikásább lett volná, egy chronometert tűzni ki chronometállból! Luminous idea, hein? Ez igázi electricitrac világgosságot gyujt fejedben, hein? By Firlefancy!

Trremendous módon chicerrült á boxing. By St. Fisticuff! Ugy fültövön dicsérték egymást, hogy ott nyombán box herrndli nőtt utáná. Mégis csak legszebb sport á box! Ez áz igázi ököljog, melyet be kell hozni megint. Ez áz á Faust, á melyet minden mivel emberrnek betéve kell tudniá, hogy á Grretcheneket elhódithássá!

Appropopsz! Micsodá ideá volt áz, egy revolvert tűzni ki díjúl? Ávvál áztán elmehet áz illető egy zuglápot cserkeszteni, mi? Még szerencsétlenebb eszme, diszkalácsot tűzni ki á második boxrá. Így áztán micsodá válamirreváló emberr fog kétszer győzni, hogy rrámondhássák, hogy kétkulácsos? Még há Buccaneer-csikőbrörös lett volná!

No jövőrrre májd ázt indítványozom á M. A. K.-bán hogy tüzzenek ki díjüket á kitüzendő díjak kitalálásárrá.

Ákkor áztán nem blámifikálják mágukat többé, bother them all!

En attendant, Krricsest of my soul, márrádtám trulululy

á te yoursod

Monokles.

Krasselhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

A lexep, á lektyonyorupmódon mekindull á hetz á Diszo Eszlárpa — és mék mostanáik is nindzsen semi sito kikergetés, jortán ógoszdás, izraelit fel sbé-gelés.

Hádráp fan esz e mótyor még á lekpupárab muszka dzsedzselékdull is!

Merd á muszgánáll völd hodása á gepülldent nimed bellánag, amid gapták á Berlinull. És enek á vat mótyornag brédigállnag olyan hexdi autoridátt, mint á herr von Isdottzi és á herr von Ohnedie — és nindzsen mék is nem snemi siker. Esz már skantall!

De én remengylek, hoty asz á Szolimózi Eszdige olyan jó fan elpujtadfa, hoty csak akkua fok elég rüllni, amikua már etyni hány sitonak á hurgájapul dzsunáldak kóser frankfurter. Há odi lent á Pudibestba minten pollger follna oljan gutxint és fell füllágosotod férú, mint á Gusztl Fux, ami ety natyon czüffilizáld hási úa és indim sbézi én hozám és ében uty puzog á mótyor útyérd mint én — hja, akkua á Mótyoruaszák hamar palldagullná és giirdana pelile aszta á bogány liberalidátt és dollerancz, amiérd én lekjopan tyilelem és mequetek. Á barann von Eibischteig is épen ülén mektyézétspe fan.

Hánem esz asz ostoba szogás, á dollerancz, már pe itett mi nállung á Preschpurga is. Há itend fendék-szerebelldek á minob á freiln Helsei és á Ficzfáry á besdi némszédi diatterdull és etyiged sem nem gifutyulldung, pedig nem is jádzotág roszul. De hát nem á leknyop hibát fan aszta, hoty mótyorul deklalármásznag?

Nem ismereg rá asz én régi faderstádt, á Preschpurga! Dux sitó ineb, mótyor lellgesedés! mótyor szinészed, német lellgesedés! — Asz ekész füllág muszájn nem sogára mekbugni. Tyere már, te isdeges csillog és seperd el mint!

P. p.!

(Népszínház.) »A vörös sipka«, népszínmű írta Vidor Pál. Hogy ez valódi színmű, azt már a czím első szava is mutatja. A »vörös« adja meg színszerűségét, a »sipka« a népszerűségét, művész írta, ettől kapta műszerűségét. Tessék összerakni az elemeket s kész a népszínmű.

Czímre méltó társa a »Piros bugyeláris«, »Sárga csikó«, »Fehér asszony« »Rózsaszínű« és »Fekete domino« daraboknak. De miután rutinizott Vidorunk a darab csinálásban még csak kezdő színész, tartalomra nem állja ki a versenyt amazokkal a »Vörös sipka.« De mindenestre jobb mint »Zöld Marci«, ezt a darabot pedig nagy Petőfi írta s mégis megbukott. Morál ebből az, hogy lehet valaki igen kitünő költő s még is írhat rossz darabot. Annál inkább lehet pedig valaki jó színész és mégis írhat igen rossz darabot; de mégis csak legjobban cselekszik Vidor, ki jó színész ugyan, de azért a darabja sem rossz.

Azaz pardon! Maga a darab nem jó bizony, de vannak benne jó darabok. Mert mi is marad az egészből, ha lehámozzuk róla a sok csinos, kedves czafrangot?

I. Felvonás.

Egy rossz persona (a darab előtt néhány évvel szerencsésen világra hoz egy kis csecsemőt. Ki ennek apja, azt még a darab írója sem tudja. A gyereket eldugja, eltűkolja s néhány év múlva szüzhajadoni praetensiókkal rákóti magát egy sajnálatra méltó férjre. Édeskésen.) Oh, ah, beh szeretlek!

Egy sajnálatra méltó férj. (Rájön a turpisságra s elég tisztességes okossággal mondja.) Köllesz a manónak!

Egy rossz persona. (Határtalan hetykéséggel e miatt kétségbe esvén, ájuldozik.) Ah! Oh!

Egy fecsegő öreg ember } Az istenért édes fiam

Egy fecsegő öreg asszony } bocsáss meg annak a rossz personának, ha magáért nem hát a kis gyermekéért. (Tengernyi aggkóros gyöngeséget locsognak össze duetben.)

Egy sajnálatra méltó férj. (Érthető józansággal.) De mi közöm nekem ahhoz a gyermekhez? Hisz ép az a bajom. Asszony, fahr ab!

II. Felvonás.

A fecsegő öregek (még mindig locsognak s még mindig azt, amit főntebb; de most már a baj okát, a gyermeket is melléklük szerény kérelmükhöz.) No, e kis ártatlan kedviért bocsáss meg! Légy apja, eddig úgy sem volt neki, vagy, ha volt is: több volt, mint a mennyi köllött volna. No, ugyan stb. stb.

Egy sajnálatra méltó férj (még mindég józanon.) Ugyan hagyjanak már békében!

III. Felvonás.

A fecsegő öregek (jobb ügyre méltó buzgalommal s óriásibb mérvekben locsognak, mint valaha, de még mindig azt, mit azelőtt. A sajnálatra méltó férj s a publikum belefáradnak, de nem a két öreg. A függöny közben legördül, meg ismét fölgördül, de a két öreg csak egyre locsog.) Bocsáss meg neki, stb. Látod, a szép kicsi gyerek kedvéért stb. Békülj ki vele stb.

Egy sajnálatra méltó férj. (Ijedten veszi észre, hogy az öregek lyukat beszéltek a hasába, meg is unja a dolgot publikumostól. Elveszti józan esztét.) Ha megígérik, hogy végre egyszer elhallgatnak, hát isten neki fakereszt, jut is, marad is! Hol az a rossz persona?

Egy rossz persona. Itt! Oh! Ah!

Egy sajnálatraméltó férj. Ide a karjaimba, minden meg van bocsátva: a múlt, jelen és jövő.

(Általános békés ölelkezés.)

Ami ezenkívül van a »Vörös sipka«-ban, az mind jó, szép és kedves. Pedig ott van még az elragadó Blaha Lujza, a szép Nagy Ibolyka, maga a derék Vidor, a kedélyes Tihanyi, meg annyi jóízű dolog, amit nekik köll elcselekedni, hogy meg nem bánja, a ki megnézi.

A Vidor írta darabban, Vidor is játszik meg Kassai Vidor is. Ez utóbbi oldalnyilalásig kacagató komikummal alakítja Szurok művelt eszizmazia mestert. Van tehát a »Vörös sipka«-ban elég Vidor ság.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

— Mondja a »Pesti Napló«, hoid a Solmosi Esztike eltönése esik április ba. Aztat reménytem, az egészbul is az fogja kisölni, hogy áprilisi történet.

— Mi különbség vah Józ sue és Istóczy között? — Józ sue volt edj falakat djözö zsidó, Istóczy pedig van edj zsidókat faló Djözö.

— Nem értek, hoid tudják engyire felfogni a tiszta-eszlári esetet. Hiszen a Herr fun Ónody csak azért nem mondott meg, mit csinált a sakter a lakásába behorzolt leangyal, mert nem akart malacziósus lenni.

— Kérdi tülem a moltkorában a kis fiam: Tátilében, hoid mondanak azt jobban: dahánytűzs, vagy dahánytűzside? Mandtam neki: mindedj az fiam, akár tűzs, akár tűzside, mert épen a tűzsdén legtűbet trafikálnak.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A szultán elküldé a pasának a selyemzsinórt, hogy azzal tetszése szerint felakassza, vagy agyonlöjje magát. (Ch. Fl.)

— Washington pedig mint egy második Cincinnatus visszavonult, s épen úgy ültette a dohányt mint hajdan nemes őse.

Börzeviczy W. M. élczei.

concertürt, so convertürt dör Jud.)

Nálunk csak a multkor veszekedett egy magyarosodott zsidó a y végett. A Brodyba menekült muszka zsidók, tudom, szívesen elengednék az y-t, csak a Brod volna meg. (Möhr, als duesse genus-reuche Bömerkung kann üch für due Juden nücht thun!)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Gizella. Az egyiket. Nagyon mulatságos. — **Nagy István.** Ha ön a lapunk mult számának egy b e t ü j é b ö l is képes kimagyarázni azt, hogy mi a Solymosi Eszter édes

anyjának bánatából csufot üztünk, akkor ön külön Richelleuné, akinek legalább a levélnék egy szavára volt szüksége, hogy az íróját elveszejtse. Amidőn lapunk utóbbi száma készült, az eszlári hírt még az istóczyak sem tartották egyébnek kősa pletykánál; s bár mi, az eddigi örült hajsa után sem látunk benne mást: azt bizony nem szükséges emlegetnünk, hogy az anya fájdalomát, valamint akkor nem gunyoltuk, ugy most sem jut eszünkbe gunyolni. De hát most oly idők borultak reánk, amidőn, mint a nagy szatirikus mondja: a butaság és lelketlenség mint kutya üzekedik az utcán. Nagy István annyira van mint Kohn Jakab. Nagy István, névnek nagyon kényelmes. De ha ön igazán az a N. L., akinek sorai végébe íratkozik, ám állítson be hozzánk s mutassa ki lapunkból az ön igazát. Igenis; nem kívánunk mi annál jobbat, mint azt: hadd ismerjék valójában a »Borsszem Jankót« mentül többen; mert az főnállása óta folyton üldözte a lelketlenségbe burkolódzó felebaráti szeretetet, a pöffeszkedő butaságot s gunyolta mindazt, ami alakoskodás és kendőzés, de sohase nyult hozzá az édes anya bánatához. És ez a magatartás is magyarázza — bátran kimondhatjuk — e lap nagy elterjedését e népszerűségét, amit még önnek is nehéz volna eltagadni. —

P. D. Sok tekintetben kitűnő munka. Fölhasználjuk. — „Misolat.“ Nem elég czifra. — **F. I.** Csaknem mind beváltak. Kérjük mentől sürűbben. — **Zágrábi F.** A levélben sok az apró helyi vonatkozás, pedig egyes részletei mulatságosak. Ha a testvéreknek nem tetszik a magyar »percz«, ám érjék be a hrvt »prdecz«-cel. Mi e tekintetben az ő igazságos aspirációjukat nem akarjuk megzavarni. Az ön szerelmes Idája ugy látszik összetéveszti a vegetarianust a veterinariussal. Nem csodálnók ha az utóbbihoz hajolna a kisasszony, mert a veterinarus hússal él, amaz meg csak amolyan spenót vitéz, kalarábé huszár vagy legjobb esetben paszuly-kanonéros. — **P. M.** Nem értjük a vonatkozást. — **Nmthy Imr.** A rajzokban sok a naiv komikum, ami persze jórészt a dilettáns érdeme. A virágregét, csak jobban érthető volna, azonban közölnök. Alkalmi, a napi kérdéssel összefüggő tárgyakat vennék legszívesebben. Küldeményei azonban — s ezt kötelességünk most eleve kijelentünk — csak vázlat számba jöhetnek, mert azokat végre is újból meg kellene rajzoltatnunk. — **R. K.** Közleményét a kiadó hivatalnak küldötte, pedig bizony a szerkesztőség sem veheti hasznát. — **T. E.** Ferdített írás, együgyű beszéd, istocismus acutus anonymus. Ismeretes nyavalya. Hogy mi meg önnek idézzünk német mondást, im fogadjá és zárja kebelébe a következőt: »Gegen Dummheit kämpfen Götter selbst vergebens«. Ön legyőzné Zeüsz is.

— Az a Tisza-Eszlár! Milyen bolond szél fuj ebből a bolond likból. Már azon gondolkodom, hogy nem volna-e legokosabb ezen vihar elől — kitérni! (Wärd due Rönte nücht

HIRDETÉSEK.

Uj!
Magyar kir.
minden országban

Olcso!
szabadalmazott,
szabadalommal bíró

MEDAILLONOK

leoldható kautschuk-bélyegzővel, 200 betűs szöveg és egy nedvesen maradó festékpárna tartalommal. Név, foglalkozás, lakhely vagy arcképnymóval stb. Ezen feltűnő szép eredményrel bevált, fölötte praktikus és elegáns újdonságra mindenütt ismételtarúsítót keres

SCHWARZ MIKSA

m. kir. szabadalom-tulajdonos

Bécs, II., Grosse Mohrengasse 12.

Képes árjegyzék bérmentve.

70

Utolsó felhívás a húzás előtt, szerencsekíséret tevése, a nagy s az állam által biztosított hamburgi pénzsorsjátéknál, melynél

8 millió 634.275 márkának

kell megnyeretni.

Eme legújabb pénz sorsjáték 7 osztályba van osztva s 193.500 eredeti sorsjegyet foglal magában, melyek közül 47.600-nak, tehát a felénél többnek nyernie kell.

A legnagyobb nyeremény, mely szerencsés esetben nyerhető,

400,000 márkát tesz.

A nyeremények külön a következőleg vannak felosztva:

1 jutalom	250,000	3 nyeremény	8000
1 nyeremény	150,000	3 >	6000
1 >	100,000	54 >	5000
1 >	60,000	5 >	4000
1 >	50,000	108 >	3000
2 >	40,000	264 >	2000
3 >	30,000	10 >	1500
4 >	25,000	3 >	1200
2 >	20,000	530 >	1000
2 >	15,000	1073 >	500
1 >	12,000	101 >	300
24 >	10,000	27069 >	145

A nyereményhúzások tervszerűen hivatalosan meg vannak állapítva.

Eme nagy s az állam által biztosított pénzsorsjáték legközelebbi nyereményhúzásaira.

1 egész eredeti sorsjegy csak 6 márka vagy 3¹/₂ o. é. frt. b. j.
1 fél " " " 3 " " 1¹/₂ o. é. frt. b. j.
1 negyed " " " 1¹/₂ " " " 90 kr. " "

S ezen állam által biztosított eredeti sorsjegyek megküldése az összegző bankjgyben való beküldése vagy p sta utonl beüzése mellett általunk a legtávolabbi eső vidékekre is bérmentve teljesítetik. Kisebb összegzek levélbélyegekben is beküldethetők. A Wehling és Társ. ház rövid időn nagy nyereményeket 150,000, több 30,000, 25,000, stb. márkákat fizetett ki érdekefeleinek, s ez által számtalan sok család szerencsét élmozdított.

Minden megrendelő mindjárt a megrendelésekor megkapja a hivatalos tervelet, melyből ugy a nyeremények beosztása az illető osztályokról, mint szintén az illető betétek is megláthatók. — A kizárások mindig pontosan s az állam jóállása mellett történnék.

Egy ily, a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőnkebb részvételre lehet bízton számítani, s ez oknál fogva kérnök, hogy minden megbízásoknak elég teltetni képesek lehessünk, hozzáuk a megrendeléseket minél előbb, legjobb postafordultával, mindenesetre pedig folyó évi junius 14-ig beküldeni, miután a húzás ezen a napon veszi visszavonhatatlan kezdetét.

WEHLING és Társ.

Fő lotto-iroda

HAMBURG.

88